

Til beslutningsforslag nr. B 37. Betænkning afgivet af Indfødsretsudvalget den 17. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om en kvoteordning for opnåelse af dansk statsborgerskab ved naturalisation

[af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret* og anfører, at de senere år har været kendetegnet ved en stærkt tiltagende strøm af flygtninge og familiesammenførte indvandrere og deraf følgende større antal ansøgninger og tildelinger af statsborgerskab ved naturalisation.

Der er jo mærkeligt nok en sammenhæng med, hvor mange der modtages som spontanflygtninge, FN-flygtninge, flygtninge med såkaldt midlertidigt ophold, der forlænges og forlænges, for så at nå frem til varige ophold, der udløser familiesammenføringer og dermed ny indvandring. I den forbindelse får mange mulighed for at ansøge om dansk statsborgerskab. Denne ukontrollable og uønskede udvikling har været meget markant. Denne udvikling har vel at mærke fundet sted, uden at det politiske flertal på noget tidspunkt har været villig til at forelægge sin udlændingepolitik for befolkningen. Der er imidlertid ingen tvivl om, at der nu er et stort og voksende befolkningskrav om, at lovgivningen om udlændinge på en række væsentlige områder underkastes ændringer. De seneste flygtningestrømme fra Jugoslavien med omkring 30.000 såkaldt midler-

tidige flygtninge til Danmark om året kan beregnes at ville medføre ca. 30.000 flere statsborgeransøgninger om nogle år, når denne gruppe opfylder betingelserne for at ansøge om dansk statsborgerskab. På et eller andet tidspunkt er den øvre grænse for, hvor mange nye borgere Danmark kan optage, nået. Når Danmark i forvejen har utrolig mange arbejdsløse, så ser det ikke ud til, at disse folkemængder kan forsørge sig selv i overskuelig fremtid.

Derfor var det positivt, da den daværende justitsminister, Hans Engell, i et interview udtalte følgende: »Det jeg mener, man bør diskutere, er en samlet kvote for indvandrere, flygtninge og familiesammenføringer. Altså enhver art af opholdstilladelse/grundlag, der gives i Danmark. Men altid sådan, at det sker med fuld respekt af flygtningenes rettigheder. Danmark ville aldrig nogen sinde kunne etablere et kvotesystem, der tilsidesatte flygtningenes krav på beskyttelse, når de melder sig ved den danske grænse.«

Nærværende beslutningsforslag skal i denne sammenhæng ses som et forsigtigt første skridt i retning af indførelse af kvoteordninger for så vidt angår antallet af tildelte statsborgerskaber. Der er så sandelig en kraftig forskel på ikke at give beskyttelse til livstruede flygtninge og så på ikke at ville have dem allesammen som danske statsborgere. Folketinget kan naturligvis til enhver tid forhøje eller reducere statsborgerkvoten på grundlag af indhøstede erfaringer.